

Tato DP se zabývá dvěma jazykovými oblastmi renesančního cestopisu Oldřicha Prefáta z Vlkanova, pravopisem jeho prvního vydání z roku 1563 a charakterem a zvláštnostmi jeho slovní zásoby. Nechybí zde obecný úvod, kde je poukázáno na exaktní zaměření autora, které ovlivnilo ráz knihy, i na kulturní a jazykovou situaci ve Středomoří vedoucí rozmanitosti slovní zásoby díla. V části věnované pravopisu jsou postupně probírány jeho důležité jevy, přičemž je reflektována jak jejich jedinečnost, tak pozice v kontextu obecného vývoje. Zvláštní zřetel je brán na pravopisné projevy hláskoslovných změn, zejména na monoftongizaci *uo > ů*. Sledována je však i nestandardní kvantita samohlásek, přítomnost spřežek, způsob psaní velkých písmen či takové jevy, jako je geminace či proteze. V neposlední řadě je posuzováno, jak důsledně se ta která tendence v textu prosazuje. Oddíl zaměřený na slovní zásobu Prefátova díla se dělí na dvě části, první je výkladová, popisující charakter lexika a jeho rozložení v textu. Zvláštní kapitoly jsou věnovány cizím slovům a geografickým jménům, což jsou kategorie pro cestopisný žánr zvláště typické a důležité. Dále je probráno výrazivo některých dalších pro text charakteristických tematických okruhů, jako jsou lodě, stavebnictví, vojenství aj. Kromě jazykových otázek se zde mnohdy řeší i historické pozadí těchto slov. Slovník, který tvoří druhou část oddílu, je diferenční a sestává jednak ze slov dnes nesrozumitelných, jednak z takových, která v současném lexiku sice najdeme, ale s jinými významy. Kromě vlastního překladu je v heslech reflektována i základní morfologická charakteristika slova, jeho původ a zasazení v kontextu. Na závěr je připojena kapitola poukazující na některé zajímavé jevy v morfologii a syntaxi cestopisu.